

NAWODZENIE (1) *sb n*

N sg nawodz(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. nawieść.

Przywodzenie, skłanianie, namawianie [kogo ku czemu]:

*W przeciwstawieniu: »nawodzenie ... odwodzenie«: Otoż ia tak rozumiem/ iż co muzyká/ biełiádá/ tanielcz/ grá/ y ine zabáwy krotochwilne fą iákoby kwiátem/ tho zálię to náwodzenie páná ku dobremu/ á odwodzenie od złęgo/ ieft prawdziwym owocem thego to dworzáńłtwá. *GórnDworz Ee3.**

Cf **NAWOD**, **NAWODZIĆ**

RS